

Krajani Trnovega!

Krajna skupnost Trnovo vabi prebivalce Trnovskega pristanišča, Velike čolnarske, Opekarške, Male čolnarske in Velikega štradona, da se udeležijo sestanka, ki bo dne 21. 2. in 22. 2. 1983 ob 17. uri v prostorih Krajevne skupnosti Trnovo, Borsetova 2.

Obravnavano bo delovno gradivo za dopolnitev zazidalnega načrta za predel med Opekarško cesto in Malim grabnom.

SVET KS TRNOVO

Pojasnilo

V članku Predlogi za Dobrovske ulice (objavljenem 25. januarja) je pri opisu predloga za ulico številka 4. po uredniški korekturi prišlo do napačnega razumevanja obrazložitve.

Pravilna obrazložitev se glasi: Cesta Vladimirja Dolničarja-Rudija – od križišča s Polhograjsko cesto (pri spomeniku NOB, do križišča s Horjulsko cesto). Domačin Vladimir Dolničar-RUDI je narodni heroj, njegovo ime pa je s sto padlimi v času NOB vklesano na spomeniku ob tej cesti.

Uredništvo

Regulacija Galjevca

Do konca letošnjega leta bo potok Galjavec povsem reguliran. Hidrotehniški delavci so se ga lotili že v začetku lanskega leta. Do zdaj je urejene okrog kilometer struge, do konca leta pa je bo še okrog 500 metrov. Vrednost celotne naložbe je 55 milijonov dinarjev, ki jih bo dala območna vodna skupnost Ljubljani-Sava. Preko potoka je do zdaj narejenih 14 mostičkov – dostopov do stanovanjskih hiš, na preostalih 500 metrih pa jih bo še devet. Poleg tega so delavci ob potoku uredili tudi dve avtobusni postaji.

Z regulacijo Galjevca se bo izboljšal pretok vode, urejena struga pa bo poleg tega omogočila boljše odvodnjavanje z barjanskih tal, kar bo zelo dobrodošlo predvsem za kmete na tem območju. Foto: Janez Zrnec

IŠKA VAS

Z dobrimi rezultati v novo leto

Iškavci so si ob prvem lanskega leta srečanju s predsednikom občinskega IS zapomnili njegove besede: »Pri delu v vaši krajevni skupnosti se boste morali opreti predvsem na lastne sile«, in te besede so jim bile vodilo za vse njihovo nadaljnje delo.

Z sorazmerno majhnimi družbenimi sredstvi ter z toliko večjim prispevkom krajanov (prispevek krajanov je ocenjen na približno 300 starih milijonov dinarjev, v ta prispevek pa je všteto delo krajanov, prispevana denarna in materialna sredstva) so sto odstotno uspeli uresničiti plan, ki so si ga začetli predvsem z izgradnjo doma krajanov. V novozgrajenem domu so prostori za trgovino že dalj časa uporabljeni, gasilsko društvo, ki je lani praznovalo svojo 70 letnico obstoja je tudi že slavilo v novih, opremljenih prostorih, bogatejših za novo cisterno, ki zadostuje za požarno varnost gasilskega sektorja Ig.

Ko so bili urejeni ti prostori, se je med društvi in organizacijami začela prava »tekma«, kdo bo najprej in bolje opremil svoje prostore. Krajevna skupnost si je uredila svoje pisarniške prostore, strelci urejajo avtomatsko strelišče za streljanje z zračno puško, mladinci pa morajo svoje prostore le še opremiti in tako bo njihov dolgoletni problem rešen.

Skupno silvestrovanje

Na pobudo najbolj vztrajnih in delovnih krajanov je bil dom krajanov za Silvestrovo že ogrevan. V zadnjih dneh starega leta so vgradili centralno kurjavo in potem skupaj s pionirji, mladinci in kulturnim društvom pripravili silvestrovanje za vse krajanje v prijetno toplih prostorih.

Manj zadovoljstva pri gradnjah, telefonu in turističnem društvu

Izgradnja doma v današnji gospodarski situaciji bi lahko ocenili kot rentabilno gradnjo, kar dokazujejo že vsi opisani primeri.

Krajanje so vseskozi složno sodelovali pri delu, žal pa ne dosegajo enakih rezultatov na drugih področjih. Še vedno so nezadovoljni zaradi prepovedi gradenj, to zavira nadaljnji razvoj kmetijske dejavnosti, sploh razvoja kraja, pa tudi ljudem že popušča potrpljenje, ko vidijo, kako težko se po samoupravni poti doseže nekatere rezultate. Na različnih forumih so že protestirali, vendar zadovoljivega odgovora do danes še niso dobili. Tudi gradnja telefonskega omrežja kasni.

Dom bo letos dobil svojo končno podobo za to pa bo potrebno še veliko prostovoljnih ur dela krajanov

Zemeljska dela so opravljena, izvajalec pa ne skrbi za pravočasen potek dela, saj bi do novega leta morali že začeti s priključki na omrežje.

Pri delu v domu v Iškem Vintgarju tudi ni najboljših rezultatov, temu je najbrž vzrok zimska sezona, ko je Iški Vintgar malo manj zanimiv za sprehode, pa tudi varčevanje z gorivom. Novoustanovljeno turistično društvo tudi še ni začelo s konkretnimi akcijami, ki bi privabile v ta kraj še več izletnikov tudi v zimskem času.

V letošnjem planu krajevne skupnosti je dokončna ureditev doma krajanov in okolice, asfaltiranje ceste in Iški vasi in do Iškega Vintgarja, nadaljnja adaptacija doma v Iškem Vintgarju in ureditev njegove okolice ter napeljava vodovoda v najbolj oddaljeno vasico – na Gornji ig.

Zaradi boljših pogojev dela bodo v bodoče še bolj krepili delo družbenopolitičnih organizacij in društev, posebej kulturnoumetniškega društva, ki bo tudi dobilo veliko kulturno dvorano, kjer bo moški pevski zbor, ki letos slavi deset letnico svojega dela pokazal, kaj vse se je dalo z dobro voljo narediti v slabih pogojih zadelo in kako bodo njihovi glasovi zveneli v novih prostorih.

DARJA ERHATIC

Še iz Karlovice

Malo lepega in prijetnega se sliši iz naše doline, ki leži ob potoku Bistrice, ki je del izvira reke Krke in je prav na repu občine Ljubljana Vič-Rudnik.

Zato se le redko zgodi, da se ustavi tu pa tam kakšna oseba, ki se zanima za bitje in žitje tukajšnjih prebivalcev in prislunne potrebam in problemom kraja.

V nedeljo popoldne dne 9. I. 1983 se je zbralo precej krajanov in to od Lužarjev pa vse do Stop iz vsake hiše po 1 ali 2 člana družine. Ustanovili so gasilsko društvo.

Ze pred 25. leti, ko so bili člani sedanjega pripravljalnega odbora gasilskega društva in organizatorji društva še mladi fantiči – zdaj že možje in nekateri celo že stari očetje, se je zbudila želja, da bi tudi Karlovica imela gasilsko društvo. Prišel je prav kot sedaj (pred 25 leti) Miro Samsa že gasilec v Retjah in nas navduševal za to človekoljubno in najbolj potrebno društvo. Seveda namerala se ni uresničila. Nekateri so se odselili in šli po zaslužku – ustvarili so si družine in tako je vse zamrlo. Sedaj pa smo vsi z veseljem in navdušenjem pozdravili uresničitev in ustanovitev društva.

Prisostvovali so vsi predstavniki krajevne skupnosti Velike Lašče, gasilcev in množičnih organizacij in to sledeči tovariši: Franc Rigler, Karol Kobe, Miro Samsa, Zakrajšek in Hren.

Vsak predstavnik je povedal nekaj zelo spodbudnih besed in napotkov za bodoče delo društva. Miro Samsa je predvsem poudaril humanost, ki je glavno vodilo vsakega gasilca. Gasilec mora biti prekaljen z dobroto in pripravljen takoj in vsake-mu brez razlike pomagati v neugodi in potrebi – zlasti pri požaru in elementarnih nesrečah.

Želja nas vseh je, da bi tudi naša mladina bila vredna naslednica naših požrtvovalnih prednikov, kateri so marsikatero opravilo naredili brezplačno in se žrtvovali v dobrobit skupnosti.

Pohvalo zaslužijo vsi člani pripravljalnega odbora zlasti: Jože Marolt, Jože Rupar in Jože Šile, kateri so zbrali od krajanov sredstva za nabavo motorne brizgalke. Nabavili bi radi še gasilski avto in pripravili vso potrebno dokumentacijo za zgraditev gasilskega doma.

Počasi se bo menda tudi najbolj odmaknjen košček občine približal razvoju.

Potreben bi bil vsaj kakšen manjši obrat, da bi krajanje ostajali doma, da se ne bi bilo treba voziti v zgodnjih jutranjih urah na delo v Ljubljano (mesto) in to predvsem žene-matere.

Vsi prejšnji pasivni kraji imajo danes vsaj 1 do 2 obrata ali delavnice, le tu ni ničesar, da bi delavci in mali kmetje prišli lažje do zaslužka.

Krajanka
ANICA JAKLIČ

ZA IN PROTI ZIMI

Strah pred nenadnim ukrepom

Ilovški štradon se prične pri Jurčkovih poti in se nekaj sto metrov vleče vzporedno z Izansko cesto proti središču Barja. Stare, vlažne hiše so komaj opazne med kolonami novih stanovanjskih poslopij, h katerim se ponekod prislanjajo tudi gospodarska. Nisem štel prehodov preko širokega grabna, ampak sem ves čas motril, kako skrbijo krajanje Ilovškega štradona za okolico svojih hiš in celotni štradon. Marsikaj bi bilo mogoče postoriti, da bi bil ta delček naseljenega barja lepši in še privlačnejši za bivanje in življenje.

Andrej Bulc

Ignac Sadar med obrezovanjem trte

Ker je hlad kar vsiljivo pritiskal k tlom, sta bili prav zanimivi srečanja: z obrezovalcem vinske trte in pripravljalcem drv. Kate-ri od teh dveh se je manj uštel, presodite sami.

Ignac Sadar je na dvokrilni lestvi obrezoval trto. Grozdje, ki ga pridela, je dobro za mošt. Potožil je, da ga kar krepko zebe v roke. Poudaril je, da so v okolici Žužemberka že obrezali vso trto in da je to povsem običajno, če je vreme lepo in toplo. Ignac je po poklicu varilec in zaposlen v Avtomontaži v Šiški. Zadovoljen je z delom in plačilom. Delo okrog hiše in v Šmihelu pri Žužemberku, kjer ima nekaj vinograda, pa mu koristno zapolnjuje prosti čas.

Te besede smo zapisali na Ilovškem štradonu 21. Triindvajset števil naprej, pri Bulčevih pa smo srečali očeta in sina. Cepila sta polena. Andrej in njegov oče sta podrla bukev, iz katere sta dobila okrog štiri kubične metre drv, na Golovcu. Teden dni sta rabila, da sta jo potegnili iz gozda, razžagala in razsekala v metrska polena.

Večino prostega časa namenita Bulčeva delu v hlevu, v katerem so štiri kobile, dva žrebca in tri žrebce. Po okrog pet ton krme pripravita za vsako žival. Ni jima žal napora in časa, le to si želita, da nenadni ukrep, ne bi naenkrat izničil njunega (in mnogih konjerejcev) truda.

S. J.